

Biocentrická anarchie

anonymní
Biocentrická anarchie
2017

Získáno 1. 11. 2024 z <https://spinkdistro.art/>

Zvířata, rostliny a příroda: nachází se kolem nás a tvoří velkou část našeho života. Podstata této tvorby však není spolupráce: místo života se zvířaty jde spíše o život nad zvířaty.

Nahlížení na vše ne-lidské jako „nižší“ a pouze určené k vykořisťování se nazývá antropocentrismus a (dle intersekcionalní teorie) je takové myšlení napojeno na všechny jiné systémy útlaku.

Autorka zde nabádá k překonání antropocentrismu a vykročení směrem k něčemu jinému, biocentrismu (a anarchismu, pokud bojujeme i proti všem ostatním systémům útlaku).

Překlad anglického originálu *Biocentric anarchy*, autorství anonymní

Původní text:

https://archive.org/details/warzone_2017_biocentric_anarchy

Překlad: Jindra, Design: Jindra, Korektury: Bětko, 2023

Verze zínu: 1.1.4

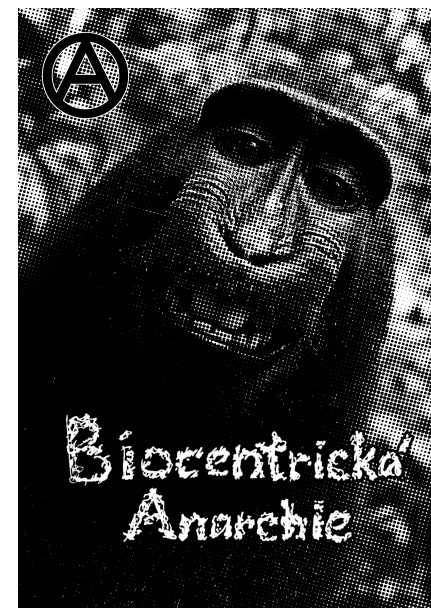
Fotku makaka na předním přebalu udělala opice sama (jedná se tedy o selfie). Tato konkrétní fotka se stala známou, neboť soudy rozhodly, že autorská práva nepřísluší majiteli fotoaparátu, nýbrž nikomu, neboť dílo bylo vytvo-

řeno opicí (a opice nemohou podle práva vlastnit věci ani autorská práva).

https://en.wikipedia.org/wiki/File:Macaca_nigra_self-portrait_large.jp

anarchistickaknihovna.org

anonymní



2017

Obsah

Nemocné společnosti	4
Neboť všichni jsme jen tažné muly	7
Ženská těla jako reprodukční stroje	8
Kapitalistické hromadění	9
Antropocentrismus v kolonialismu	10
O bestích a barbarech	11
Biocentrická anarchie	12
Jak by tedy mohla biocentrická anarchie vypadat?	13

Tento zine¹ byl napsán v Londýně r. 2016 osobou, která se považuje za anarchistku a veganku už asi 12 let. Nepředstírá, že představuje nějakou plně vypracovanou teorii, ani nemá být preskriptivní, ale je to osobní text vytvořený k tomu, aby zažehl myšlenku či diskusi.

¹ Pozn. překl.: Z angl. slova magazine, čte se jako [zín].

Nemocné společnosti

Tento text vyzařuje z lásky k životu na této planetě a ze zoufalství nad jeho pokračující degradací. Slovem život myslím úplnost rostlin, zvířat, hub a bakterií, které obývají tuto biosféru. Tento text je výzva k rozšíření a prohloubení nyní převládajících koncepcí anarchie, které jsou zaměřené na člověka, ale také útok na antropocentrismus jak v anarchistických kruzích, tak v širší společnosti.

Antropocentrismus je arogantní důvěra nebo předpoklad, že lidé jsou ve středu vesmíru a že naše přání mají přednost před přáními všech živých bytostí dohromady. Dohromady, protože nemůžeme ublížit některým druhům (jako např. mořským rybám) bez toho, abychom také neublížili ekosystémům, jejichž jsou součástí (jako např. mořští ptáci, mořští savci, bakterie, lidé atd.). Činnosti plynoucí z tohoto antropocentrického hlediska jsou vybírány podle toho, co je vnímáno jako nejvíc prospívající pro nás, lidi, a to včetně údajně dobročinných zásahů dělaných pod záštitou „konzervace“. Antropocentristické ochranářství často nalezneme mezi ekology a některými zelenými anarchisty, kteří nedokážou rozpoznat, že ta dominující potřeba ovládat/spravovat to divoké (např. skrz „lesní hospodářství“, utrácení zvířat ve jménu „domorodých“ druhů, které jsou považovány za více zásluhující života) je v srdci toho problému.

Logický závěr antropocentrismu je *speciesismus* – vztah nadvlády nad žijícími bytostmi založený na podřadné hodnotě, kterou jim dáváme. To se projevuje tak, že bereme všechny ne-lidské životy jako nižší než životy našeho vlastního druhu s tím, že některé životy (např. životy „domácích mazlíčků“) bereme jako hodnější soucitu než jiné životy. Rozdílné zacházení s ne-lidskými zvířaty je obdobně založeno na vnímané hodnotě pro náš vlastní druh, časté faktory zahrnují finanční hodnotu, roztomilost, krásu a užitečnost.

Speciesismus ospravedlňuje vztahy založené na vlastnictví a domestikaci mezi námi ostatními zvířaty. To nám dovoluje zvířata držet v klecích, ovládat jejich reprodukci, ničit příbuzenská pouta, vstříkávat do nich chemikálie/hormony, opatrovat je mikročipy, mrzačit je, experimentovat na

společnosti a žili životy s klidně jen momenty svobody, to jsou nezbytné části **zdivočování**.

Skončím zde citací z Black Seed (1. vydání) na téma zdivočování a znovuspojení:

Pro většinu našich zelených/anti-civilizačních/primitivistických anarchistů*ek je zdivočování a znovuspojení se Zemí projekt na celý život. Není limitovaný pouze na intelektuálním porozuměním praxe primitivních dovedností, ale namísto toho je to hluboké porozumění pronikavých způsobů, kterými jsme domestikováni, rozdrobováni a vykloubeni z nás samotných, navzájem, a z našeho světa. Také to popisuje enormní a denní podnik opětovného dosažení celistvosti. Zdivočování má fyzickou součást, která zahrnuje rekultivaci schopností a rozvinutí metod pro udržitelnou koexistenci. To zahrnuje jak se krmit, jak ukrýt, a léčit za pomoci rostlin, zvířat a materiálů, které se přirozeně vyskytují v našem bioregionu. Také to zahrnuje rozkládání fyzických projevů, aparátů a infrastruktur civilizace. Zdivočování má také emoční stránku, která zahrnuje léčení sebe sama a sebe navzájem od desetitisíce let starých ran hluboko v nás, učení se, jak žít dohromady v ne-hierarchických a ne-opresivních komunitách, a dekonstrukce domestikačního nastavení mysli v našich společenských vzorcích.

Zdivočování zahrnuje prioritizaci přímých zkušeností a vášně před meditací a odcizením, přehodnocení každé dynamiky a ohledu naší skutečnosti, spojování se s naší divokou zlobou, abychom chránili své životy a bojovali za osvobozenou existenci, vyvíjení více důvěry ve svou intuici a většího propojení s našimi instinkty, a znovunabytí rovnováhy, která byla zcela ztracena po tisících letech patriarchální kontroly a domestikace. Zdivočování je proces stávání se civilizovanými.

Pro zničení civilizace!

Pro znovupropojení se životem!

nich a intenzivně je rozmnožovat pro naši radost (jídlo, móda, sporty, domácí mazlíčci), a to vše na nedozírném měřítku.

Speciesismus dovoluje druhu Homo Sapiens hlásit se k moudrosti, která je mezi zvířaty jedinečná, nicméně Homo Carceralis¹ by byla vhodnější přezdívka, neboť náš druh je pravděpodobně jediný známý, který vězni sám sebe v myriádě institucí založených na nadvládě. Většina druhů nemůže být domestikovaná a každá životní forma se brání proti všemu, co stojí v její cestě. Stejně vytváříme stále komplexnější a komplexnější společnosti, jsme uzavřeni jako matriošky ve hranicích států, námezním otroctví², patriarchátu³, v metropolích plných hostilní architektury⁴ a sterility, zaškatulkování v našich rakvovitých bytech, uchylujeme se ke studenému komfortu internetu pro aspoň trochu smyslu propojení s našimi bližními. Samozřejmě existuje odpor, ale v většině jsme spokojeni se stavěním svých vlastních vězení a s prací jako šroubky jiných lidí. Život v divočině je připomínka jiné naší části, části, která byla z velké části potlačována v průběhu tisíciletí, části, kterou naši vládci každý den pracovitě potlačují, a kterou často držíme na uzdě u sebe i u ostatních.

Tato domestikace nás nakazuje v různé míře nemocí, které se někdy říká **odcizení**⁵. Tato nemoc nás zasahuje na úrovni našich vztahů s námi, s ostatními, a se zbytkem planety. Spousta z nás je osamělá, nešťastná a nespokojená, což přispívá k nezdravým přístupům ke všemu od cizinců k sexu/pohlaví, celebritám a ostatním druhům.

Moderní městský život nám dovoluje kompartmentalizovat svoje zkušenosti, což zhoršuje naše odcizení. Tedy, můžeme létat do Kanady na

¹ **Pozn. překl.:** Pravděpodobně narážka na anglické slovo incarcerate, které znamená uvěznit. V r. 2018 mělo UK 0,088 % lidí ve vězení, ČR 0,002 %.

² **Pozn. překl.:** V originále použitý termín wage slavery označuje stav, kdy je člověk pro svoje přežití závislý na mzdě. Často mívá špatné pracovní podmínky, obtíže změnit práci, a někdy i dluhy.

³ **Pozn. překl.:** Patriarchát je společenský systém, ve kterém muži dominují nad ostatními, mají speciální privilegia odvozena jen z toho, že jsou muži. V naší společnosti se jedná např. o nadměrné parlamentní zastoupení, větší příjmy, moc nad ženami v rodině atp. Více naleznete v knize Feminism Is For Everybody (Feminismus do vrečka) od bell hooks

⁴ **Pozn. překl.:** Hostilní architektura je strategie městského designu, která záměrně omezuje a vyhání lidi pohybující se ve městském prostoru.

⁵ **Pozn. překl.:** Anglicky se odcizení řekne alienation a jedná se o velice rozšířený pojem v kritice kapitalismu, který rozšířil např. Karl Marx. Ve zkratce podle této kritiky jsou lidé kapitalismem odcizeni od aspektů běžného života a jsou stavěni pouze do rolí koleček ve velkém stroji

dovolenou a „být v přírodě“, obdivovat spektakulární⁶ krajinu a pořídit mnoho fotek, načež se vrátit zpátky do našich prací, jíst zvířata, která byla speciálně namnožena pro naši večeři, nakoupit spoustu plastových zbytečností, nikdy nepotřebovat přemýšlet o tom, jak žijeme, odkud pochází naše jídlo, kam jde náš odpad atd. Přes všechnu naši kritiku kapitalismus bychom si měli uvědomit, že mnohým z nás dal (obzvláště měšťánům v „rozvinutých“ zemích) přepych, že se nemusíme zamýšlet nad našimi základními potřebami jako např. jak se vyrábí naše jídlo, jak se léčí nemoci pomocí rostlin okolo nás, nebo jak respektovat zemi, která nás živí. Další častý příklad tohoto škatulkování je fenomén domácích mazlíčků, kde si vybereme jedno konkrétní zvíře, o které se rozhodneme starat. Můžeme dokonce fetišizovat jeden konkrétní živočišný druh (např. kočky), a přesto pro mnoho lidí myšlenka rozšíření svých starostí na ostatní zvířata – např. ta, kterým dáváme statut skotu – nikdy nevstoupí do jejich povědomí.

⁶ **Pozn. překl.:** Zde záměrně nepočestěn původní pojem spectacle, neboť krajina se vskutku proměnila ve „spektákl“, neboli pouze v podívanou. Je to již jen věc, kterou obdivujeme, vyfotíme se s ní, dojmeme se, ale máme s ní jen povrchní vztah. Příkladem toho necht' je Kanadský malíř Tom Thomson, který kreslil nádherné olejomalby liduprázdných Kanadských krajin. Ze svých maleb však záměrně vypustil jakékoliv původní obyvatele Kanady, čímž je pomohl vymazat z kolektivní imaginace. Krajinu tak proměnil ve spektakl sloužící osadnickému (settler) kolonialismu.

vztahů otroctví, věznění, peněžní hodnoty, mizérie, pasivity a ošklivosti? Jak moc dokážu pomoci vytvořit momenty a místa svobody, lásky, krásy a destrukce komodifikace a kontroly? My všichni děláme kompromisy v různých aspektech z toho vyjmenovaného v různých časech našeho života: to že dostaneme práci, najdeme si pronájem, platíme ho, kupujeme si levné jídlo ze supermarketu, když se tyto věci zdají jako ta nejuskutečnitelnější možnost pro přežití, ale já si myslím, že tahle otázka je docela dobrým výchozím bodem pro destrukci těch mizerných podmínek, ve kterých žijeme. Vzhledem k tomu, že katastrofy na naší planetu dopadly nespočetněkrát před tím, než lidé planetu zostudili svou přítomností, a také když vezmeme v potaz obtížnost měření dopadu našich řiností na společnosti tak komplexní jako ta naše, tahle otázka je pravděpodobně dobrý způsob na zorientování se mezi kolizními meteory, které k nám padají.

Tento výchozí bod je taktéž nápomocný, protože by měl nenechat nic nevyslechnuto, což nás nutí zvážit všechno od toho, jak se vztahujeme ke svým kamarádům, milencům, dětem a starším; po mnohem abstraktnější otázky jako např. co považujeme za jídlo a jak jej dostáváme, jak se vzděláváme, jak se vztahujeme k ostatním druhům, migrantům, svým šéfům, politikům, technologiím, genderu atd.

Tato otázka může informovat naše akce od těch nejbanálnějších po ty více nezvyklé. Volba člověka, jestli se stane veganem, tedy nemusí být založena na tom, jestli existuje přímý kauzální řetězec mezi jeho platbou o výši 100 korun řetězci Tesco za burgery a porážkou krav. Raději, ta volba může přijít z touhy po tom jednat ze cti a respektu k těm stvořením a z touhy po tom mít co nejméně to jde společného s jejich domestikací, zotročením a mučením. Simplistické odseknutí, že veganství „nesvrhne kapitalismus“ je překvapivě časté mezi lidmi, kteří se nazývají anarchisté*ky, ale kapitalismus je kultura, asambláž společenských vztahů, postojů, chování a vztahů udržovaných nespočetným množstvím individuálních akcí a voleb. A vůbec, kdy ti anarchisté*ky naposled udělali něco, co cítili, že by se opravdu počítalo ke „svrhnutí kapitalismu“?

Pro mnoho lidí nebude odpovědi na tuto otázku učiněno zadost, pokud by pouze změnili svůj životní styl. Kde je hrozná destrukce věcí, které člověk miluje, konflikt s těmi, kteří vytvářejí a chrání stávající řád světa, a risk který jde ruku v ruce s konfliktem, jsou nutné. Vycházení z naší komfortní zóny, odepnutí sebe sama z omezení pasivity a překonání některých našich strachů, abychom zaútočili na architektury naší vězeňské

se můžeme odnaučit svůj sklon divočinu ničit, ovládat ji a zasahovat do ní. Můžeme také bojovat proti těm, kteří takové věci dělají.

Tím, že opravdu věnujeme čas sledování přírody, můžeme jednak oceňovat biodiverzitu, ale také sami sebe rozpoznat v ostatních živých bytostech. Některá chování nám budou srozumitelná, což je nezbytné pro proces de-otheringu ne-lidského života.

Podobně, klíčový prvek biocentrického pohledu je jeho sklon k **od-masování**. To znamená snaha nevidět „přírodu“, nebo určitý druh jako masu. Např. slovo ryba v angličtině (fish) je nevyhnutelně bráno jako masa, dokonce tak moc, že jednotné číslo „fish“ je také množné. Stejně jako my, samozřejmě, ryby cítí bolest, mají své touhy a tvoří vztahy. Od-masování znamená cenění jednotlivců a jejich autonomie a touh, stejně jako oceňování ekosystémů, do kterých patří.

Dále, bioanarchie zahrnuje odstranění lidí ze středu a zpochybňování všech antropocentrických světových názorů.

Z těchto základů mohou naše akce na obranu divočiny krmeny stejně obdivem a láskou pro její krásu a volnost, jako naší nenávistí k institucím kontroly, věznění a komodifikace. Tímhle způsobem je to jako **vyživují síla**, která doplňuje to co často pociťujeme jako korozivní vztek a zoufalství.

Zůstávání na cestě války proti přírodě nás zavírá v morbidní logice a exponenciálně zvětšuje naši nemocnost. Pro všední příklad: naše záchody používají sladkou vodu, aby odnesly odpadní vodu do enormních chemických zpracovatelských závodů, a následně je tato voda napumpována zpět do sladkovodních systémů jako jsou řeky. Tento proces vyžaduje velké množství energie a vody a kontaminuje ekosystémy chemickými znečišťujícími látkami na obří škále. Mezitím, chemická hnojiva jsou používána na plodiny po celém světě, což je ke škodě tamní zvěře a rostlinstva, a ke zdraví tamních farmářů a konzumentů. V porovnání s tím „humane“ je pojem odkazující ke kompostaci lidských fekálií pro použití jako hnojivo. Tímto způsobem je náš odpad životodárný. Vyživuje mikroby a červy které se z něj krmí, dává nám zdravější jídlo a nevyžaduje vzácné zdroje. To dovoluje skupinám lidí, aby to prováděli autonomně. Jedná se o cirkulární, životadárný proces narozdíl od toxické slepé uličky, kterou je závislost na industriálním zpracování odpadu.

Jak bychom tedy mohli přistoupit k akci v duchu biocentrické anarchie? Osobně si myslím, že dobrý výchozí bod je, když se zeptáme sami sebe: „Jak chci žít svůj život?“ Jak moc dokážu ostatní osvobodit od

Neboť všichni jsme jen tažné muly

Jako anarchistka se snažím žít způsoby, které podrývají systémy nadvlády a pracovat směrem k osvobození všeho. Tyto systémy nadvlády zahrnují kapitalismus, státy, rasismus, patriarchát a antropocentrismus. Antropocentrismus, jako všechny systémy nadvlády, neexistuje v izolaci od ostatních opresivních vztahů: naopak se tyto systémy navzájem posilují. Se specifickým zaměřením na patriarchát, kapitalismus, kolonialismus a rasismus se nyní podívám na několik vybraných příkladů toho, jak antropocentrismus posiluje a je posilován různými systémy oprese, a jak je jejich existence udržována stejnými fundamentálními mechanismy.

Ženská těla jako reprodukční stroje

Jako ženy v patriarchátu, těla a reprodukční systémy ne-lidských samiček jsou považovány za panství těm mocným. Například:

- Samice krav jsou opakovaně znásilňovány (násilně otěhotňovány umělým oplodňováním), nuceny rodit každý rok a jejich novorozená telátka jsou jim odebrána, aby se zajistil konstantní přísun mléka pro uspokojení lidských potřeb. Těla samiček krav jsou používána jako stroje masové produkce, vemena mají oteklá z hormonů a intenzivního chovu, jsou připjaty k zařízením, aby mléko normálně určené pro mladé mohlo být přivlastněno lidmi.

- Chované samice krevet po celém světě jsou rutinně vytrhávány oční stopky, aby se urychlilo dospívání jejich vaječníků (které, kvůli stresujícím a nepřirodním podmínkám, v domácích podmínkách jinak nedospívají).

- Těhotné prasnice jsou uzavírány do porodních beden – klecí o velikosti jen jejich těl, které je znehybňují. Zůstávají tam týdny, zatímco krmí svá prasátka skrz železné mříže, mimo které jim je odepřen kontakt s nimi.

- Moderní slepice jsou intenzivně pěstovány, aby jejich těla mohla klást průměrně 314 vajec za rok v kontrastu s divokými slepicemi, které kladou okolo 20 vajec za rok.

- Nakonec, sexistický a speciesistický jazyk („b*tch“, „dog“, „cow“, „bird“) je často používán k umlčení žen, což degraduje jak ona zvířata, tak sami¹,² lidi.

¹ Pozn. překl.: V originále byl použit výraz „female humans“, ale my zde chceme poznamenat, že v lidské společnosti je krom „sex“ (pohlaví) také „gender“ (společenské pohlaví), neboli společenská role pohlaví. Více naleznete pod heslem „genderová studia“.

² Pozn. překl.: Je možné, že i zvířecí společnosti mají koncept genderu, avšak v této oblasti nemají překladatelé dostatečné znalosti.

Jak by tedy mohla biocentrická anarchie vypadat?

Nutný první krok je prohloubení našich vztahů se světem za hranicemi našeho vlastního živočišného druhu. Jedná se o to, že si najdeme čas na to, abychom doopravdy pozorovali ostatní životní formy a komunity. Jedná se o sledování, poslouchání a přemýšlení. Může to zahrnovat čtení o ostatních živých bytostech a Zemské historii a procesech, nebo dokonce sledování dokumentů o přírodě – obzvláště pokud člověk žije ve městě, kde je divočina méně častá.

To, že si najdeme čas na to to udělat, je příznivé pro hlubší porozumění obrovské složitosti a krásy Země a jejích ekosystémů. Když se člověk doopravdy podívá, může začít oceňovat obří rozmanitost forem života a žití, charakteru, vnímání a touhy. Například macarati jeskynní jsou mloci, kteří obývají jeskyně v jihovýchodní Evropě. Žijí v temnotě a proto jsou skoro slepí. Nicméně mají vyvinutou schopnost detekce světla, rozpoznávání chemikálií, zaznamenávání vibrací, zvuků ve vodě a cítění magnetického pole. Také se má za to, že mohou žít 10 let bez jídla a až 100 let celkově. Různorodost nalezitelná v přírodě je samozřejmě stejná mezi jedinci tak jako mezi druhy.

Biocentrická anarchie je ctění divočny a individualit, které ji obývají. Je to povolení, aby to, co bylo zkroceno, jsme zase nechali zdivočet. Přes všechny krutosti, které lidé páchají na zvířatech, trochu se utěšuji tím, že jsme jen jedna z milionů druhů na této planetě. Připomínám si, že životy divokých organismů jsou komplexní, fascinující, osvobozené, krásné, tajemné a osvobozené od poznání mnoha našich společenství či jejich krutostí. Násilí a boj samozřejmě existuje všude, ve všech žijících komunitách, nicméně systémy dominance ne. Větší porozumění by mělo prohloubit náš respekt a pokoru k našim vztahům s planetou. Díky porozumění

Biocentrická anarchie

Naproti antropocentrismu bych ráda viděla více soudruhů žijících a bojujících za etiku anarchie a osvobození pro všechny životní formy, nejen pro ty smartfon-držící a dvounohé. Abych tento koncept zarámovala pozitivněji, mohlo by se to nazývat biocentrická anarchie nebo bioanarchie. Narozdíl od mnoha primitivistů, kteří jsou pro lovení, klíčová praxe pro bioanarchii by mohlo být veganství; filosofie odmítání participace na vykořisťování zvířat pomocí, mimo jiného, odmítání jejich komodifikace a požívání. Ale zatímco veganství je základní prvek pro boj proti speciesismu, není jediný dostatečný. Například, kdokoliv může tvrdit, že je vegan, dokonce i fašisti. A zatímco nahlížení na naše zvyky je fundamentální bod začátku, nebude mít velký dopad na ekocidní kolos, pokud také nezaútočíme na nejvíc zodpovědné korporace a vlády.

Abych tedy šla ještě dále, biocentrická anarchie je způsob vyzývání sebe sama, abychom prohloubili porozumění sebe samotných jakožto zvířat a abychom se propojili s našimi ne-lidskými bratřenci. Žene nás to k reorientaci našich myšlenek a praxe jako anarchistů*ek, tak abychom kladli stejnou důležitost na osvobození lidského a ne-lidského života ze spárů antropocentrismu a kapitalismu, jako klademe osvobozování lidí ze sil nadvlády.

Tohle odráží nedávný trend mezi anarchistickými projekty, aby byly ekologičtější a anti-speciesistické, aby se identifikovaly jako skupiny „total liberation“ (úplného osvobození), odlišující se od mainstreamových proudů mezi skupinami pro zvířecí práva a vyzývající ostatní anarchisty*ky, aby vytvářely spojení mezi všemy systémy oprese, než aby se omezovaly na problémy, které okamžitě dopadají na jejich vlastní druh.

Může to znít divně, možná zbytečně, abych přicházela s novým slovem pro to, co by anarchie již měla obsahovat. Ale krom stoupenců animal liberation a některých zelených nebo anti-civilizačních anarchistů*ek jsou vážná slepá místa v analýzách a praxích mnoha anarchistů*ek když přijde na ostatní stvoření na této planetě.

Kapitalistické hromadění

Antropocentrismus a kapitalismus historicky vynucovali masová vyvlastnění lidí z Britských zemí skrz proces zvaný „ohrazování“ (enclosure), který byl primárně namířen na zvýšení rozsahu pastvin pro chovná zvířata, aby se splnily požadavky masného a vlněného průmyslu 17. a 18. stol. Tento proces zahrnoval devastaci zemských lesů a vypuštění mnoha bažin, což mělo za následek masivní ztrátu životního místa a biodiverzity pro ne-domestikované bytosti. Bezzemí migrující lidé směřovali k životu továrního otroctví v rozrůstajících se městech, jediné možné alternativy mimo banditského života, zatímco jejich kopytnatí bratřenci měli zůstat vězni pastvin. Toto položilo základy pro dnešní neudržitelně velké městské populace a úplnou závislost na šéfech pro přežití, nejdříve formou blízké sledované tovární práce. Model továren byl vylepšen a exportován po celém světě. Tento proces ohrazování probíhal po staletí, ale během této periody rapidně zrychlil, což mělo za následek, že velké pásy země byly vyliďněny, odlesněny, a nahrazeny speciálně vyšlechtěnými pasoucími se zvířaty. Za nějaký čas změny v agrikulturálních metodách pro zvířata znamenala taktéž přesun do továren a životy strávené v klecích se pak staly normou pro zvířata chovaná pro lidské jídlo.

Antropocentrismus v kolonialismu

Podobným způsobem byl antropocentrismus nedílnou součástí pro vzestup merkantilního kapitalismu a kolonialismu; velké lány zbytků Britských lesů byly obětovány na výstavbu lodí imperiální expanze, které zase byly použity pro apropriaci země a „zdrojů“ v zámoří. Historie kolonialismu je samozřejmě také historií ekologické devastace, kde známý příklad tvoří decimace bizonů (zubrů amerických) evropskými průkopníky se záměrem uspořádat genocidu původních obyvatelů, kteří byli na těchto tvorech závislí. Celoplošný útok na animistické systémy víry v Jižní a Severní Americe měl za cíl mimo jiné rozstříhnout vztah původních obyvatelů k jejich zemím a rozebrat je na poddajné a závislé služebníky Krista a kapitálu.

Antropocentrismus zůstává fundamentální pro kapitalistické hromadění všech takzvaných komodit potřebných pro udržení ekonomiky nad vodou (extrakce ropy a zemního plynu, těžení, deforestace, rybářství, agrikultura, etc. etc.), což zase pokračuje v odsunu černých a hnědých samozásobitelských zemědělců¹ ve většině světa.

O bestiích a barbarech

Západní imperialismus byl často opodstatňován skrz rétoriku divošského „Other“¹¹. Celá řada bestiálních výrazů, rasistických zvířecích kreslených vtípů nebo lidských zoo byla použita v pokusu ponížít a ovládat ne-Evropské lidi, nebo podmaněné Evropské populace jako např. Židy a Iry, stejně jako subverzivní živly a ty chudé.

Naneštěstí, namísto toho abychom si uvědomili, že tato rétorika byla a je používána opresory k potlačování našeho úsilí, tak bezmyšlenkovitě posilujeme opozici civilizovaného vs. divošského v jazyce, který používáme pro kritizování těch mocných. Příklady zahrnují: „humánní“ (dobré), „dehumanizující“ (špatné), „bylo s nimi zacházeno jako se zvířaty“ (špatné), „prasata“ pro policisty, „ovce/sheeple“, „lumíci“, „dobytek“ a v mnoha kulturách „pes“, „osel“ atp. jako urážky.

Othering na základě vzhledu a naší neschopnosti komunikovat byl stejně fundamentální proces pro imperiální dobývání, otroctví a genocidu jako je teď pro naši schopnost utlačovat ostatní živočišné druhy. Ne-lidská zvířata jíme, experimentujeme na nich a vězníme je, protože pro nás vypadají jinak a protože jim nemůžeme rozumět. Jestliže si nedokážeme uvědomit základní mechanismy za těmito systémy útlačování, tak nám zůstává pouze ochuzená mocenská analýza a jsme odsouzeni ke zopakování těchto bezpráví.

Antropocentrismus a kapitalismus jsou základy našeho rakovinného a sebevražedného vztahu s planetou s námi samými, zatímco ty samé mocenské dynamiky svrchovanosti založené na otheringu se vyskytují v každém opresivním vztahu. Náš vztah s ne-lidskými životními formami není výjimka.

¹ Pozn. překl.: Zemědělci na malé škále, kteří pěstují plodiny pouze pro svou obživu.